

2 PETRUS

1:1-15

Gods genade en beloften als grondslag voor
geestelijke groei en een vruchtbaar leven.

GELEZEN UIT

Herziene Statenvertaling

BELUISTER OF BEKIJK

versvoorvers.org/2-petrus/1-1-15

BELUISTER OF BEKIJK

Inhoud

1	Kennis van God in de opening van de brief	3 min	4
2	Petrus en de ontvangers van zijn brief	2 min	5
3	Geloof als gave en voorrecht	4 min	7
4	Gods gerechtigheid en de godheid van Jezus	2 min	9
5	Genade en vrede als kracht voor het leven	8 min	10
6	Jezus is God en onderscheiden van de Vader	3 min	15
7	Gods kracht geeft alles voor een godvruchtig leven	3 min	17
8	Beloften en het delen in Gods natuur	4 min	19
9	Door geloof wandelen zoals Jezus	3 min	21
10	Gods natuur wordt zichtbaar in ons karakter	2 min	23
11	Ontkomen aan het verval van de wereld	2 min	24
12	Geestelijke groei vraagt inzet	3 min	26
13	De vrucht die God in ons leven zoekt	2 min	27
14	God persoonlijk kennen en Zijn beeld dragen	4 min	29

15	Aan het geloof deugd en kennis toevoegen	2 min	31
16	Zelfbeheersing door de Geest en discipline	2 min	32
17	Groeien naar liefde als hoogste deugd	2 min	33
18	Vruchtbare groei en geestelijke kortzichtigheid	3 min	34
19	Je roeping en verkiezing vastmaken	2 min	36
20	De toegang tot het eeuwige Koninkrijk	2 min	37
21	Petrus wil ook na zijn dood blijven herinneren	3 min	38
	Om verder te lezen		40

1

Kennis van God in de opening van de brief

Laten we kijken naar 2 Petrus, hoofdstuk 1. Het is best beangstigend om dit in zo weinig bijeenkomsten te proberen te behandelen. Want wanneer ik in het verleden 2 Petrus behandelde, had ik voor het begin een bijeenkomst per vers nodig. Het openingsgedeelte kost me uren als ik ermee wil doen wat ik ermee wil doen. Toch moet ik zo ongeveer een heel hoofdstuk per bijeenkomst behandelen. Dat betekent dat ik er minder diep op zal kunnen ingaan dan ik zou willen. Net als in 1 Petrus zitten de openingsverzen vol theologische waarheid, samengepakt in het kleine bestek van een paar verzen. Laten we de eerste vier lezen.

Simeon Petrus, een dienstknecht en apostel van Jezus Christus, aan hen die een even kostbaar geloof ontvangen hebben als wij, door de gerechtigheid van onze God en Zaligmaker, Jezus Christus: moge genade en vrede voor u vermeerderd worden door de kennis van God en van Jezus, onze Heere. Immers, Zijn Goddelijke kracht heeft ons alles geschonken wat tot het leven en de godsvrucht behoort, door de kennis van Hem Die ons geroepen heeft door Zijn heerlijkheid en Zijn deugd. Daardoor heeft Hij ons de grootste en kostbare beloften geschonken, opdat u daardoor deel zou krijgen aan de Goddelijke natuur, nadat u het verderf, dat er door de begeerte in de wereld is, ontvlucht bent.

2 PETRUS 1:1-4

Je ziet dat dit een heel lange, aaneengeregen zin is. Wat je bij het lezen misschien opvalt, is hoe vaak er naar kennis wordt verwezen, of hoeveel nadruk dat onderwerp krijgt. Zoals ik in onze inleiding op 2 Petrus zei, is een van de argumenten tegen Petrus

als schrijver dat er zo sterk de nadruk op kennis wordt gelegd. Dat was een heel centraal aandachtspunt in het latere gnostische denken. Maar het feit dat latere gnostici op hun eigen manier over kennis spraken, betekent niet dat christenen niet over kennis mochten spreken. Kennis van God is beslist een belangrijk thema in het Oude en het Nieuwe Testament. Dat bezwaar is dus niet erg steekhoudend.

Maar we zien inderdaad dat er heel vaak naar kennis wordt verwezen. Kennis kan in het Grieks ginosko zijn, of het kan epiginosko zijn. Petrus gebruikt hier epiginosko, wat grondige kennis betekent. Een grondige kennis. Ginosko betekent eenvoudigweg iets weten. Epiginosko betekent dat je er grondig mee vertrouwd bent. In sommige verbanden kan het slaan op ervaringskennis in plaats van verstandelijke kennis. In elk geval betekent epiginosko een heel grondige kennis van iets. Volledige kennis. Volle kennis. Dat gebruikt Petrus dus.

2

Petrus en de ontvangers van zijn brief

Hij stelt zichzelf voor:

Simon Petrus, een dienaar en apostel van Jezus Christus.

Als dit niet door Petrus geschreven is, dan is het op zijn minst iemand die een leugenaar is. Dus óf het boek is volstrekt waardeloos als het werk van een bedrieger, óf het is een apostolisch werk. We hebben de argumenten ertegen bekeken, en ik kom tot de conclusie dat het authentiek is. Ik aanvaard het beslist als zodanig: Simon Petrus, een dienaar en een apostel, als de werkelijke schrijver.

Hij zegt dat dit gericht is aan:

‘de mensen die hetzelfde kostbare geloof hebben gekregen als wij’ — zijn medechristenen dus. Het is interessant, want hij zegt niet aan welk geografisch gebied hij schrijft. De meeste brieven zijn gericht aan de gemeente of de heiligen in, en dan worden een of meer plaatsen genoemd. Maar als je naar 2 Petrus 3:1 kijkt, zegt Petrus:

Deze tweede brief, geliefden, schrijf ik u nu. In beide wek ik door herinnering uw zuivere gezindheid op,

2 PETRUS 3:1

Ons gevoel zou zeggen dat de eerste brief waarschijnlijk 1 Petrus was. Tenzij er nog andere brieven van Petrus zijn die verloren zijn gegaan, en hij aan deze specifieke groep een eerdere brief had geschreven die niet 1 Petrus is.

Maar naar alle waarschijnlijkheid heeft de gemeente alle brieven van Petrus die geschreven zijn, bewaard. Dat kunnen we niet zeker weten, maar bij gebrek aan informatie die op het tegendeel wijst, is dat waarschijnlijk het uitgangspunt. Als dat zo is, is dit zijn tweede brief aan dezelfde mensen.

We weten wel dat 1 Petrus aan bepaalde geografische gebieden geschreven is. In 1 Petrus hoofdstuk 1, vers 1, zegt hij:

Petrus, een apostel van Jezus Christus, aan de vreemdelingen in de verstrooiing in Pontus, Galatië, Kappadocië, Asia en Bithynië,

1 PETRUS 1:1

Dit zijn geen steden, maar provincies, Romeinse provincies. Galatië en Asia waren bijvoorbeeld provincies waar Paulus veel werk had gedaan, waar hij de gemeenten daadwerkelijk had gesticht. Petrus schreef zijn eerste brief dus in elk geval voor een deel aan gemeenten die Paulus had gesticht. Men denkt dat hij beide brieven mogelijk heeft geschreven nadat Paulus was gestorven. Daarom had hij die gemeenten misschien onder zijn hoede genomen om hun wat leiding en raad te geven.

3

Geloof als gave en voorrecht

In elk geval zegt hij in 2 Petrus 1 niet waar zijn lezers zijn, maar wat ze zijn. Ze bevinden zich waarschijnlijk wel op dezelfde plaats als de lezers van de eerste brief. Wat ze zijn, is:

hen die een even kostbaar geloof ontvangen hebben als wij,

2 PETRUS 1:1

Ze hebben geloof ontvangen. Dit is eigenlijk een behoorlijk goed vers voor calvinisten, want calvinisten zouden betogen dat geloof een gave van God is. Calvinisten zouden zeggen dat God bepaalde mensen onvoorwaardelijk heeft uitverkoren om behouden te worden. Aan die mensen die Hij heeft uitverkoren, heeft Hij geloof gegeven, en bekering. Zonder dat God iemand geloof en bekering heeft gegeven, zou die persoon geen enkele hoop hebben ooit tot geloof of bekering te komen. Deze christenen zijn dus mensen die geloof hebben ontvangen als een geschenk.

Er zijn beslist plaatsen in de Bijbel waar bijvoorbeeld Paulus lijkt te zeggen dat geloof een gave is, dat:

Want door de genade die mij gegeven is, zeg ik ieder onder u niet hoger te denken dan hij moet denken, maar laat hij denken in bescheidenheid, naar de mate van geloof zoals God die aan ieder heeft toebedeeld.

ROMEINEN 12:3

Paulus zegt dat:

Want aan u is het uit genade gegeven in de zaak van Christus niet alleen in Hem te geloven, maar ook voor Hem te lijden,

FILIPPENZEN 1:29

God heeft je dus het voorrecht geschonken om te geloven. Dat geloof iets is wat we hebben verkregen, zoals Petrus het uitdrukt, of ontvangen, of wat ons door God geschonken is, is duidelijk een Bijbelse leer.

Moet dit precies op de calvinistische manier worden begrepen, tegen de achtergrond van de calvinistische aannames? Zo kun je het begrijpen, maar dat hoeft niet noodzakelijk. Zelfs degenen die niet geloven in strikt eenzijdige uitverkiezing — waarbij bepaalde mensen onvoorwaardelijk worden uitverkoren om behouden te worden en geloof en bekering ontvangen — erkennen dat dit impliciet betekent dat God ervoor heeft gekozen geen geloof en bekering te geven aan degenen die die niet hebben. Met andere woorden, zij zijn niet degenen die Zijn beslissing bepalen. Dat is natuurlijk wat het calvinisme leert. Dat roept de vraag op waarom Hij de andere mensen dan verantwoordelijk houdt voor het feit dat ze geen geloof hebben. Ze kunnen immers niet geloven, en Hij kiest ervoor het hun niet te geven, terwijl Hij dat wel zou kunnen. Dit is een van de bezwaren die tegen het calvinistische denkkader worden ingebracht.

We kunnen de verschillende mogelijkheden hier niet grondig aan een kritische beoordeling onderwerpen. Maar laat ik ermee volstaan te zeggen dat zelfs een niet-calvinist zou betogen dat het een groot voorrecht is om de gelegenheid te krijgen in Christus te geloven. Er zijn mensen die tot op de dag van vandaag nog nooit van Christus hebben gehoord. Door de voorzienigheid van God zijn wij geboren op plaatsen waar het Evangelie is verkondigd. We hebben Bijbels. We weten van Jezus. Sommigen niet. Dat is een groot geschenk van God. Ons geloof in Christus is iets wat we door de goedheid van God hebben ontvangen. Je hoeft dat niet zo te begrijpen dat God geloof als een pakketje heeft genomen en het zomaar in mensen heeft gestopt. Misschien heeft Hij dat gedaan, maar dat hoeft je op grond van deze woorden niet aan te nemen.

Dat God ons het voorrecht heeft gegeven dat we kunnen geloven, komt eenvoudig doordat we het Woord hebben gehoord. Paulus zei in Romeinen hoofdstuk 10:

Zo is dan het geloof uit het gehoor en het gehoor door het Woord van God.

ROMEINEN 10:17

Niet iedereen heeft het Woord van God gehoord, en daarom heeft niet iedereen geloof. Wij hebben voorrechten gekregen die niet iedereen heeft gekregen. En wij hebben dat even kostbare geloof ontvangen als Petrus en de andere christenen in de wereld. Hij zegt:

De mensen die hetzelfde kostbare geloof hebben gekregen als wij, dankzij de gerechtigheid van onze God en redder Jezus Christus.

4

Gods gerechtigheid en de godheid van Jezus

Ik kan niet heel uitvoerig ingaan op wat hij bedoelt met:

‘Wij hebben geloof ontvangen door de gerechtigheid van God.’

Alsof God het ons verschuldigd was. Alsof God rechtvaardig is en Hij je daarom geloof heeft gegeven, alsof Hij het je verschuldigd was. Maar God is niemand iets verschuldigd. Hoe is het feit dat wij geloof hebben een gevolg van Gods gerechtigheid?

Sommigen geloven dat hij doelt op het feit dat Gods rechtvaardigheid onpartijdig is, dat de heidenen net als de Joden het voorrecht van geloof hebben kunnen ontvangen. God is niet partijdig. Gerechtigheid betekent rechtvaardigheid. En omdat God rechtvaardig van karakter is, zal Hij dus niet slechts één mensenras mogelijkheden geven en anderen uitsluiten. Dat zou niet werkelijk rechtvaardig zijn als alle mensen dezelfde behoefte hebben en niemand meer verdient dan een ander. Door het Evangelie ook aan de heidenen te brengen, uit wie zijn lezers ongetwijfeld voornamelijk bestaan, laat God Zijn onpartijdigheid, Zijn onpartijdige rechtvaardigheid, ook voor hen gelden, zodat zij ook konden geloven. Niet alleen de Joden, maar ook de heidenen.

De bewoording van deze uitspraak:

de rechtvaardigheid van onze God en redder Jezus Christus wijst er sterk op dat hij zegt dat Jezus onze God en Zaligmaker is. Het is een krachtige bevestiging van de godheid van Christus. Volgens mij wijken sommige moderne vertalingen die dit wat

willen afzwakken, enigszins van het Grieks af en zeggen ze:

‘de rechtvaardigheid van God en van onze redder Jezus Christus’. Daarmee maken ze een onderscheid. Maar in het Grieks staat er daadwerkelijk:

‘onze God en redder Jezus Christus’. Niet alleen hier, maar ook Paulus gebruikt dezelfde uitdrukking een keer in het boek Titus, in een bekend vers, Titus 2:13, waar hij zegt:

terwijl wij verwachten de zalige hoop en verschijning
van de heerlijkheid van de grote God en onze Zaligmaker,
Jezus Christus.

TITUS 2:13

Of in het Grieks:

‘het zichtbaar worden van de glorie van onze grote God en redder Jezus Christus’.
Dezelfde uitdrukking:

‘onze God en redder Jezus Christus’. Dat zegt Paulus in Titus 2:13. Petrus gebruikt die uitdrukking hier. Dit zijn twee heel goede teksten die laten zien dat de eerste christenen geloofden dat Jezus God is.

5

Genade en vrede als kracht voor het leven

Dan zegt hij in vers 2:

moge genade en vrede voor u vermeerderd worden door de
kennis van God en van Jezus, onze Heere.

2 PETRUS 1:2

Het is interessant, zoals ik al zei toen we het over 1 Petrus hadden, dat Petrus net als Paulus zijn brieven begint door zijn lezers genade en vrede toe te wensen. Maar Petrus spreekt over genade en vrede die vermenigvuldigd worden, niet alleen in 2 Petrus, maar ook in 1 Petrus. In 1 Petrus 1:2 eindigt het vers met:

uitverkoren overeenkomstig de voorkennis van God de Vader, door de heiliging van de Geest, tot gehoorzaamheid en besprenkeling met het bloed van Jezus Christus: moge genade en vrede voor u vermeerderd worden.

1 PETRUS 1:2

Alsof genade en vrede iets zijn wat je in een bepaalde mate kunt hebben, in meerdere of mindere mate. De hoeveelheid die je hebt, kan vermenigvuldigd of vergroot worden.

Het laatste vers van 2 Petrus, 2 Petrus 3:18, zegt zelfs:

Maar groei in de genade en kennis van onze Heere en Zaligmaker Jezus Christus. Hem zij de heerlijkheid, zowel nu als in de dag van de eeuwigheid. Amen.

2 PETRUS 3:18

Dus groei in genade.

Moge je steeds meer genade ontvangen.

Als we nu bij genade in de eerste plaats alleen maar denken aan Gods amnestie: wij zijn misdadigers die het oordeel verdienen, en God verleent ons amnestie. Hij spreekt ons vrij. Hij rechtvaardigt. Hij verklaart ons onschuldig. En vaak is dat het enige waaraan we bij genade denken. Het betekent dat ik niet verdien behouden te worden, maar dat ik toch behouden ben. Het betekent dat ik een misdadiger ben, maar dat God mij rechtvaardig heeft genoemd, en dat ik daarom behouden ben. Ik mag naar de hemel, omdat Gods genade mij een toegangkaartje voor de hemel geeft, ook al verdien ik het niet. Dat is waar. Dat is een ware Bijbelse leer. Helaas kennen christenen vaak geen

andere, ruimere betekenissen van genade die de Bijbel ook gebruikt. Gods genade is niet alleen Zijn goedheid en barmhartigheid en vrijgevigheid tegenover ons. Het houdt ook in dat Hij ons Zijn eigen natuur schenkt, waardoor ook wij genadig worden en genade ontvangen om op het juiste tijdstip geholpen te worden. Zoals de schrijver van Hebreeën in Hebreeën 4:16 zegt:

Laten wij dan met vrijmoedigheid naderen tot de troon van de genade, opdat wij barmhartigheid verkrijgen en genade vinden om geholpen te worden op het juiste tijdstip.

HEBREEËN 4:16

Of zoals God tegen Paulus zei in 2 Korinthe 12, toen Paulus zei:

En opdat ik mij door het allesovertreffende karakter van de openbaringen niet zou verheffen, is mij een doorn in het vlees gegeven, een engel van de satan, om mij met vuisten te slaan, opdat ik mij niet zou verheffen. Hierover heb ik de Heere driemaal gesmeekt dat hij van mij weg zou gaan.

2 KORINTHE 12:7-8

Jezus zegt:

Maar Hij heeft tegen mij gezegd: Mijn genade is voor u genoeg, want Mijn kracht wordt in zwakheid volbracht. Daarom zal ik veel liever roemen in mijn zwakheden, opdat de kracht van Christus in mij komt wonen.

2 KORINTHE 12:9

In 2 Korinthe, ik denk hoofdstuk 8, zegt Paulus:

En God is bij machte elke vorm van genade overvloedig te maken in u, zodat u, wanneer u in alles altijd al het nodige bezit, overvloedig kunt zijn in elk goed werk.

2 KORINTHE 9:8

Gods genade is genoeg. God kan alle genade overvloedig aan je geven, zodat je genoeg hebt voor wat dan ook, ook voor beproevingen, ook voor het vervullen van christelijke plichten, voor het leiden van het christelijke leven. Dat doen we door genade. Het vers dat ik zojuist noemde, is trouwens 2 Korinthe 9:8.

Petrus zegt:

Moge je steeds meer genade ontvangen.

Moge je daar meer van ontvangen.

Kijk even naar 1 Korinthe 15. Ik zou een hele Bijbelstudie over genade kunnen geven, en het is verleidelijk om dat te doen. Daarom duurt het bij mij meestal zo lang om door de eerste vier verzen van 2 Petrus heen te komen. Maar dit zal in ieder geval verduidelijken wat ik bedoel. In 1 Korinthe 15 zet Paulus zijn bediening tegenover die van de andere apostelen. In feite vergelijkt hij zichzelf in gunstige zin met hen als het gaat om wat er tot stand is gebracht. Hij heeft meer gedaan dan zij. Het klinkt alsof hij opschept, maar hij maakt er een voorbehoud bij. Hij zegt in vers 10:

Maar door de genade van God ben ik wat ik ben, en Zijn genade voor mij is niet tevergeefs geweest. Integendeel, ik heb mij meer ingespannen dan zij allen; niet ik echter, maar de genade van God, die met mij is.

1 KORINTHE 15:10

In de context heeft hij het over de andere apostelen. Ik heb meer werk verzet dan zij. Maar voor het geval je denkt dat ik opschept, moet ik daar iets op terugkomen:

Maar dat was ik niet, dat was Gods genade die met me was.

Ik heb meer tot stand gebracht dan zij. Ik heb ijveriger gewerkt en meer gedaan dan zij. Maar ik was het niet. Het was de genade van God die door mij heen werkte en mij daartoe in staat stelde. Ik ben daartoe in staat gesteld door de genade van God.

We zullen het niet opzoeken, maar in hoofdstuk 3 van 1 Korinthe, in vers 10, zegt Paulus:

Overeenkomstig de genade van God die mij gegeven is, heb ik als een wijs bouwmeester het fundament gelegd en een ander bouwt daarop. Ieder dient er echter op toe te zien hoe hij daarop bouwt.

1 KORINTHE 3:10

Hij zegt steeds dat het de genade van God is die in hem werkt. Het christelijke leven wordt geleefd doordat God ons daartoe in staat stelt. Het is een bovennatuurlijk leven. Het is niet alleen maar dat we lid worden van een club, een Jezusfanclub, en op eigen kracht proberen te doen wat Hij zegt. Je moet opnieuw geboren worden. Je moet de goddelijke natuur hebben. Zoals Petrus in vers 4 zal zeggen, ontvang je een nieuw leven wanneer je opnieuw geboren wordt. En de genade van God die ons daartoe in staat stelt, niet alleen de vergevende genade, maar de genade van God die ons daartoe in staat stelt, is nodig om dat leven te leiden.

Als we alleen maar naar de hemel hoefden te gaan, dan zou de vergevende genade van God alles zijn wat we nodig hadden. Maar God roept ons niet alleen om naar de hemel te gaan terwijl we onveranderd blijven. Hij wil dat we beter worden. Hij geeft ons de genade om dat te doen. Hij geeft ons de genade om te wandelen zoals Jezus wandelde.

Nu zegt hij:

Ik wens jullie steeds meer genade en vrede toe.

Het is duidelijk dat je meer of minder vrede kunt hebben. Er zijn mensen die in meerdere of mindere mate nerveus, bezorgd, onrustig zijn. En toch zijn er mensen die grote vrede hebben. Sommigen hebben niet zo veel vrede, maar wel enige vrede. Vrede

en genade zijn allebei christelijke eigenschappen die God ons geeft. En Petrus begint zijn beide brieven met de woorden:

Moge je steeds meer genade en vrede ontvangen.

Paulus wenst zijn lezers genade en vrede toe wanneer hij zijn brieven begint, maar hij noemt het woord ‘vermenigvuldigd’ niet. Hij zegt alleen:

Ik wens jullie genade en vrede toe.

Petrus ziet deze dingen als iets waarvan je meer nodig hebt, voortdurend meer. Mogen genade en vrede je in overvloed gegeven worden, steeds meer.

6

Jezus is God en onderscheiden van de Vader

Hij zegt in vers 2:

‘Door de kennis van God en van Jezus, onze Heere’ — epigenosko. Het is interessant dat hij Jezus in vers 1 aanduidt als God en Zaligmaker. En in vers 2 maakt hij onderscheid tussen God en Jezus. Maar dit is kenmerkend voor de Bijbel in het algemeen. Jezus is God, en Jezus is onderscheiden van God.

Het Woord was bij God en het Woord was God.

Dit is een mysterie. Het is het mysterie van de Drie-eenheid. De menswording en de godheid van Christus moeten worden begrepen als iets wat ons vermogen om alles te bevatten te boven gaat.

Maar hoe graag we het ook willen analyseren, precies willen vastleggen, uitleggen en in keurige categorieën willen onderbrengen, we moeten leven met het feit dat de apostelen een kijk op de Godheid van Christus hadden die betekende dat Hij in zekere zin God is. In zekere zin staat Hij los van God. Hij is niet de Vader, maar in zekere zin is Hij de Vader.

Want een Kind is ons geboren, een Zoon is ons gegeven, en de heerschappij rust op Zijn schouder. En men noemt Zijn Naam Wonderlijk, Raadsman, Sterke God, Eeuwige Vader, Vredevorst.

JESAJA 9:5

Dat staat in Jesaja 9:6, of 7. De Godheid van Christus wordt dus duidelijk bevestigd. En zelfs Jezus bevestigde Zijn Godheid in hetzelfde hoofdstuk waarin Hij bevestigde:

Mijn Vader is meer dan Ik.

JOHANNES 14:28

In Johannes 14. Hij zei:

Mijn Vader is meer dan Ik.

JOHANNES 14:28

Maar Hij zei ook:

Als u Mij gekend had, zou u ook Mijn Vader gekend hebben; en van nu af kent u Hem en hebt u Hem gezien.

JOHANNES 14:7

En:

Ik in de Vader ben en de Vader in Mij is,

JOHANNES 14:11

Dit is allemaal heel geheimzinnig. Ik ga niet proberen het te ontrafelen. Ik ga niet proberen te doen wat je in het Engels kunt noemen: 'unscrew the inscrutable'. Ik probeer er alleen op te wijzen dat de Bijbelschrijvers met beide uitspraken heel goed uit de voeten konden. Vlak na elkaar doet hij beide uitspraken: Jezus is God, en dan heb je God en Jezus. Hoe breng je dat met elkaar in overeenstemming? Dat doen ze niet. Ze nemen nooit de moeite om dat met elkaar in overeenstemming te brengen. Dat is nu juist het punt met het Nieuwe Testament. Het bevestigt dit, maar het werkt dit specifieke punt niet verder uit. Het is iets wat geheimzinnig is en eenvoudig in geloof wordt aanvaard. Het is iets wat God beter begrijpt dan wij. Misschien begrijpen we het niet helemaal, maar er wordt beslist van ons gevraagd het te bevestigen.

Vertrouw op de HEERE met heel je hart, en steun op je eigen inzicht niet.

SPREUKEN 3:5

Dat zei Spreuken.

7

Gods kracht geeft alles voor een godvruchtig leven

Nu vers 3:

Immers, Zijn Goddelijke kracht

2 PETRUS 1:3

Die brengen we ongetwijfeld in verband met de kracht van de Heilige Geest. Jezus zei in Handelingen 1:8:

maar u zult de kracht van de Heilige Geest ontvangen, Die over u komen zal; en u zult Mijn getuigen zijn, zowel in Jeruzalem als in heel Judea en Samaria en tot aan het uiterste van de aarde.

HANDELINGEN 1:8

En in Lukas 24 zei Hij:

En zie, Ik zend de belofte van Mijn Vader op u; maar blijft u in de stad Jeruzalem, totdat u met kracht uit de hoogte bekleed zult worden.

LUKAS 24:49

Hij bedoelt de Heilige Geest. Van Gods goddelijke kracht wordt gezegd:

heeft ons alles gegeven wat we nodig hebben om te leven en God te dienen.

Wij hebben alles wat tot het leven behoort. Dit betekent waarschijnlijk eeuwig leven, hoewel het ook het natuurlijke leven kan betekenen. Het zouden twee categorieën kunnen zijn: geestelijke en lichamelijke weldaden. Alles wat we nodig hebben voor het leven, dat wil zeggen voor het natuurlijke leven en voor het geestelijke leven of de godsvrucht. God heeft in beide voorzien. Of misschien denkt hij aan geestelijk leven als verschijnsel en aan godsvrucht als de hoedanigheid ervan. Het is niet helemaal duidelijk. Maar één ding zegt hij zeker: God heeft ons alles gegeven wat we nodig hebben. Het is zoals Paulus zei:

En God is bij machte elke vorm van genade overvloedig te maken in u, zodat u, wanneer u in alles altijd al het nodige bezit, overvloedig kunt zijn in elk goed werk.

2 KORINTHE 9:8

Er is dus werkelijk niets wat we nodig hebben dat niet te verkrijgen is door de goddelijke kracht die ons gegeven is.

door de kennis van Hem Die ons geroepen heeft door Zijn heerlijkheid en Zijn deugd.

2 PETRUS 1:3

Daar heb je die kennis weer, weer dat epignósgo.

Deugd, volgens sommige Griekse schrijvers is het woord dat hier wordt gebruikt de som van alle wenselijke karaktereigenschappen. En zo is God de som van alle goede karaktereigenschappen. En verderop, in vers 5, gaat hij zeggen dat we aan ons geloof deugd moeten toevoegen. Ook deugd. Wat in God is, moet ook aan ons worden toegevoegd. De goddelijke natuur zal aan ons worden toegevoegd, al zal dat gebeuren zoals met afzonderlijke stenen in een muur, de ene na de andere.

En daarom moet u zich er met alle inzet op toeleggen om aan uw geloof deugd toe te voegen, aan de deugd kennis, aan de kennis zelfbeheersing, aan de zelfbeheersing volharding, aan de volharding godsvrucht,

2 PETRUS 1:5-6

Enzovoort. Dat gaan we vanaf vers 5 zien, maar daar zijn we nog niet. Maar God is vol deugd en heerlijkheid, en door die deugd en heerlijkheid heeft Hij ons geroepen om christenen te zijn.

8

Beloften en het delen in Gods natuur

Maar er is meer. Vers 4:

Daardoor hebben we geweldige, kostbare beloften gekregen.

Nu, grote en kostbare beloften. Welke beloften? Heel veel beloften natuurlijk. Maar we weten dat Jezus eeuwig leven heeft beloofd aan degenen die Zijn volk zijn. Hij heeft de Heilige Geest beloofd. Hij heeft een eeuwige erfenis beloofd. En Hebreeën hoofdstuk 8, vers 6 zegt dat het nieuwe verbond op betere beloften is gebouwd dan het oude verbond. Daarbij hoort dat de wet in je hart geschreven wordt, en dat je geen priesterschap nodig hebt om je over God te onderwijzen, maar Hem zelf kent. Dat zijn het soort beloften, de grote en kostbare beloften die de christen toebehoren, die God ons gegeven heeft.

‘Zodat jullie hierdoor’, zegt hij:

deel zou krijgen aan de Goddelijke natuur, nadat u het verderf, dat er door de begeerte in de wereld is, ontvlucht bent.

2 PETRUS 1:4

Nu, de goddelijke natuur is, zoals ik zei, een geheimzinnige uitdrukking. Ook in het Grieks komt die nergens anders in het Nieuwe Testament voor. Het is een term waarvan veel Bijbelgeleerden zeggen dat die klinkt alsof hij geschreven is door een gnosticus of een of andere esotericus uit een latere eeuw dan die van Petrus. Maar er is geen reden om dat aan te nemen. Het is een vreemde uitdrukking. Het is Gods eigen natuur. Wij hebben daaraan deel gekregen. Dat is beslist niet in strijd met de algemene leer van de Schrift, ook al is de terminologie anders. God geeft ons Zijn Geest; Hij geeft ons Zichzelf. God woont in ons. Christus woont in ons, zegt Paulus. Het is Gods leven dat ons wordt meegedeeld.

Wanneer Jezus zegt:

Want zo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat ieder die in Hem gelooft, niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft.

JOHANNES 3:16

Welk leven is dat dan? Dat is Gods leven. Dat is goddelijk leven. In 1 Timotheus hoofdstuk 6 en vers 16 staat dat alleen God onsterfelijkheid bezit. Is dat vers je ooit opgevallen? 1 Timotheus 6:16. Daar staat dat God — of misschien verwijst hij naar Christus. Eerlijk gezegd is het in de context niet duidelijk of hij het over God of over Christus heeft. Ongetwijfeld heeft hij Beiden op het oog. Maar hij zegt dat alleen God onsterfelijkheid bezit. Nu, dat woord ‘alleen’ betekent niemand anders. Alleen God is onsterfelijk.

Hoe zit het met ons? In Romeinen hoofdstuk 2 spreekt Paulus erover dat God bij het oordeel degenen die onsterfelijkheid hebben gezocht, zal belonen met eeuwig leven. Dat is interessant. Gods eeuwige leven, Gods onsterfelijkheid, wordt dus aan ons gegeven. Jezus zei:

‘Iedereen die in Hem gelooft, zal niet verloren gaan, maar eeuwig leven hebben.’ Die onsterfelijkheid komt dus voort uit het geloof in Hem. Dat is Gods eigen onsterfelijke leven. Het is Gods natuur. En omdat de Heilige Geest God is, is Zijn eigen heiligheid de natuur die aan ons wordt meegedeeld. Veel mensen denken bij het ontvangen van de volheid van de Heilige Geest aan het spreken in tongen, of aan het hebben van bepaalde krachtige, wonderbaarlijke gaven, of aan iets dergelijks dat er gebeurt. Ik geloof in de gaven van de Geest. Waarom niet? De Bijbel onderwijst erover. Maar daar gaat het bij de Heilige Geest niet in de eerste plaats om. Bij Hem gaat het in de eerste plaats om heilig zijn. Het doel van de Heilige Geest is om je op Jezus te laten lijken, om je heilig te maken zoals Hij heilig is. En dat is Gods natuur die aan ons wordt meegedeeld doordat we het goddelijke leven ontvangen. De Heilige Geest komt tot ons, we worden wedergeboren en we ontvangen eeuwig, dat wil zeggen onsterfelijk, goddelijk leven van God.

9

Door geloof wandelen zoals Jezus

We hebben hier deel aan vanwege deze grote en kostbare beloften. Deze kostbare beloften hebben waarschijnlijk te maken met die beloften van eeuwig leven en de Heilige Geest enzovoort die we eerder hebben genoemd. Deze beloften van God zijn het middel waardoor we deel krijgen aan de goddelijke natuur, doordat we de

werkelijkheid ontvangen omdat Hij het beloofd heeft. Zijn beloften delen die werkelijk mee aan degenen die de beloften geloven. Zo werkt geloof. Zo werkt bovennatuurlijke hulp van God. God helpt door ons geloof.

Toen Petrus Jezus op het water zag lopen, wilde Petrus ook op het water lopen. Geen van de andere discipelen dacht er blijkbaar aan om dat te doen. Maar Petrus dacht: 'Dat zou geweldig zijn. Ik zou graag op het water willen lopen. Ik zou graag willen wandelen zoals Jezus wandelt.' Dat is iets goeds om te willen. Ik wil ook wandelen zoals Jezus wandelde. In feite zegt 1 Johannes hoofdstuk 2:

Wie zegt in Hem te blijven, moet ook zelf zo wandelen als Hij gewandeld heeft.

1 JOHANNES 2:6

Het verlangen om op Jezus te lijken en te wandelen zoals Jezus, is een waardig verlangen. Maar hoe kun je dat doen? Jezus was God. Hoe kun je wandelen zoals Jezus wandelde? Jezus kon nota bene op het water lopen. Mensen kunnen dat niet. Dat is bovennatuurlijk. Maar Jezus leidde dan ook een bovennatuurlijk leven. Leven zoals Jezus is iets bovennatuurlijks. Mensen kunnen dat niet uit zichzelf.

Hoe kan ik wandelen zoals Jezus wandelde? Petrus was vastbesloten om dat te doen, maar hij sprong niet het water in om het te proberen. Hij zei:

Petrus antwoordde Hem en zei: Heere, als U het bent, geef mij dan bevel over het water naar U toe te komen.

MATTHEÛS 14:28

Hij sprong niet uit de boot om het gewoon te proberen. Hij zei: 'Zegt U mij dat ik het moet doen.' En Jezus zei:

Kom dan maar.

En zolang hij vertrouwde op de kracht van het Woord van God, werd hem het vermogen gegeven.

Wanneer God je een gebod geeft, kan het iets zijn wat je van nature niet kunt doen. Maar vanwege de goddelijke natuur die je door de genade van God wordt gegeven, kun je doen wat je niet kunt doen. Je doet het alleen door geloof. Het is vertrouwen op Zijn Woord.

Zo is dan het geloof uit het gehoor en het gehoor door het Woord van God.

ROMEINEN 10:17

Dus wanneer Hij het Woord geeft en je het Woord vertrouwt, ligt in het gebod van God zelf een belofte besloten. Als je gehoorzaamt en het gelooft, zul je doen wat Hij je heeft geboden te doen. Je kunt het doen.

Wanneer Hij zegt: 'Wees heilig, zoals Ik heilig ben', is dat een zware opdracht. Maar als je Zijn gebod gelooft en in Zijn Woord gelooft: Hij geeft nooit een gebod dat met Zijn hulp niet vervuld kan worden. En als Hij iets gebiedt wat je van nature niet kunt doen, dan ligt daarin de belofte besloten dat Hij van plan is je die hulp te geven.

Toen Petrus het gebod van Christus had ontvangen, kon hij op het water lopen, maar alleen zolang hij geloof had. Toen zijn geloof wankelde, kon hij het niet beter dan wie dan ook. En zo komt door de beloften die God heeft gedaan, en door ons geloof in die beloften, deze goddelijke stroom van Gods leven ons bestaan binnen, zodat we een bovennatuurlijk leven leiden.

10

Gods natuur wordt zichtbaar in ons karakter

Het ziet er misschien niet altijd bovennatuurlijk uit. Het meest bovennatuurlijke eraan is dat we meer op Jezus gaan lijken. We zijn niet voortdurend bezig doden op te wekken en zieken te genezen en dat soort wonderen te doen, bergen te verzetten, op het water te lopen. Dat soort dingen doen we waarschijnlijk niet zo vaak. Sommige mensen maken misschien iets daarvan mee in hun leven, maar de meesten van ons niet.

Maar wat duidelijk bovennatuurlijk is, is de goddelijke natuur die in ons tot uiting komt. Die laat ons leven zoals Jezus. Die laat ons mensen liefhebben die we normaal gesproken niet zouden liefhebben. Die maakt ons geduldig wanneer we normaal gesproken niet geduldig zouden zijn. Die geeft ons de vrede waarover Paulus schrijft:

en de vrede van God, die alle begrip te boven gaat, zal uw harten en uw gedachten bewaken in Christus Jezus.

FILIPPENZEN 4:7

Die vrede zouden we normaal gesproken onder dezelfde omstandigheden niet hebben, enzovoort. Het karakter en de gelijkenis van Jezus worden aan ons meegedeeld doordat de goddelijke natuur in ons wordt uitgestort, waar Petrus over spreekt. Dat is wat het christelijke leven maakt zoals het behoort te zijn.

En het feit dat veel christenen dat niet eens weten en alleen maar denken: ‘Je bidt een gebed, gaat naar het kerkgebouw, zingt de liederen en geeft je tienden, en dat maakt je een christen’, betekent natuurlijk dat er in onze gemeenten heel wat mensen kunnen zitten die niet aan die norm beantwoorden. In sommige gevallen zijn ze niet wedergeboren. Ze hebben zich bij de gemeente aangesloten zoals je lid wordt van een club. Ze zijn niet bij het lichaam van Christus gekomen zoals je bij een familie komt door daarin geboren te worden.

11

Ontkomen aan het verval van de wereld

Er is dus deze bovennatuurlijke overdracht van leven, die Petrus als vanzelfsprekend beschouwt. En eerlijk gezegd doen alle schrijvers van het Nieuwe Testament dat. Alleen doen christenen in onze tijd dat soms niet. Nu dat gezegd is, noemt hij natuurlijk aan het einde van vers 4 dat we ontkomen zijn aan het verderf dat door de begeerte in de wereld is. We zijn eraan ontkomen doordat we christenen zijn geworden. De wereld is verdorven. Bij verderf moeten we hier misschien niet denken

aan morele verdorvenheid, hoewel die er volop is. Maar de Bijbel gebruikt het woord verderf in de betekenis van verval. Als iets vergankelijk is, betekent het dat het vergaat. Als iets onvergankelijk is, betekent het dat het niet vergaat.

In 1 Petrus hoofdstuk 1 zei Petrus dat we een onvergankelijke erfenis hebben. Hij bedoelt niet dat die niet moreel aangetast kan worden, hoewel dat inderdaad niet kan. Maar hij maakt een ander punt: die zal niet verwelken of vergaan. De wereld is dus aan het vergaan. Er is het verval van de gevallen orde. Die wordt wel moreel verdorvener, maar raakt ook gewoon steeds verder in verval. De tweede wet van de thermodynamica eist zijn tol. De huidige orde gaat voorbij. Maar wij zijn daaraan ontkomen.

De wereld stevent af op vergetelheid en vernietiging. Wij zaten ook op die koers. We zijn van die weg afgestapt en leven nu een ander leven, op een andere manier. We hebben nu deel aan een onvergankelijke erfenis. We zijn dus ontkomen aan het verderf dat door de begeerte in de wereld is. Dat wil zeggen: het verderf in de wereld is er gekomen door begeerte. Eva begeerde vruchten die ze niet mocht hebben. Adam ook. Sindsdien hebben mensen steeds dingen begeerd die ze niet zouden moeten hebben. Dat heeft bij de zondeval rampspoed over de wereld gebracht.

Wij maken ons daarvan los. We zijn natuurlijk nog steeds in de wereld. We hebben nog steeds lichamen die het verderf tegemoetgaan. Maar Paulus zei:

Want dit vergankelijke moet zich met onvergankelijkheid
bekleden en dit sterfelijke moet zich met onsterfelijkheid
bekleden.

1 KORINTHE 15:53

Dat is onze bestemming bij de opstanding. Dat is een van de kostbare beloften die we hebben, waardoor we ontkomen aan het verderf dat in de wereld is.

12

Geestelijke groei vraagt inzet

Nu zeggen vers 5 en de daaropvolgende verzen:

En daarom moet u zich er met alle inzet op toeleggen om aan uw geloof deugd toe te voegen, aan de deugd kennis, aan de kennis zelfbeheersing, aan de zelfbeheersing volharding, aan de volharding godsvrucht, aan de godsvrucht broederliefde en aan de broederliefde liefde voor iedereen. Want als deze dingen bij u aanwezig zijn en toenemen, zullen ze u niet doelloos en onvruchtbaar laten wat de kennis van onze Heere Jezus Christus betreft. Immers, bij wie deze dingen niet aanwezig zijn, die is blind en kortzichtig, omdat hij de reiniging van zijn vroegere zonden vergeten is. Daarom, broeders, beijver u des te meer om uw roeping en verkiezing vast te maken; want als u dat doet, zult u nooit meer struikelen. Want zo zal u in rijke mate de toegang worden verleend tot het eeuwig Koninkrijk van onze Heere en Zaligmaker, Jezus Christus.

2 PETRUS 1:5-11

Dit is een lange gedachtegang met heel wat bijzonderheden. Hij begint met:

‘Juist daarom.’ Welke reden? Omdat we ontkomen zijn aan het verderf in de wereld. We volgen een andere koers. We hebben een ander leven. We hebben Gods natuur in ons. Zoals Petrus het in 1 Petrus hoofdstuk 2 verwoordde:

En verlang vurig, als pasgeboren kinderen, naar de zuivere melk van het Woord, opdat u daardoor mag opgroeien,

1 PETRUS 2:2

Je bent wedergeboren. Je hebt een nieuw leven. Laten we dat verzorgen. Laten we dat voeden. Laten we dat laten groeien. Dat zegt hij hier. Laten we dit laten groeien. Je hebt een nieuw leven in je, met een groot vermogen om heel sterk op Christus te gaan lijken. Laten we er daarom mee aan de slag gaan en ons er ijverig voor inzetten.

Hij zei:

‘Doe er alles aan.’ Dat betekent dat dit een zekere doelbewustheid zal vragen. Dit zal energie vragen. IJver. Je kunt niet zomaar blijven zitten en hopen dat je geestelijk groeit. Je moet de strijd van het geloof strijden. Je moet je geest voeden. Je moet gehoorzamen. Je moet jezelf disciplineren. Paulus zei dat als we onszelf disciplineren, we niet door God gedisciplineerd hoeven te worden. Maar we disciplineren onszelf niet, en daarom komen we onder Gods tucht.

De spreker parafraseert hier 1 Korinthe 11:31-32 en past dit toe op zelfdiscipline. De HSV spreekt hier over onszelf beoordelen.

Petrus zegt hier:

‘Doe er alles aan.’ Voeg deze dingen aan je leven toe.

13

De vrucht die God in ons leven zoekt

Dit zijn allemaal dingen die deel uitmaken van de goddelijke natuur. We hebben dus de kiem van Christus' natuur in ons, maar die moet groeien. Die moet vrucht voortbrengen. We weten dat hij deze dingen beschouwt als vruchten van het nieuwe leven, omdat hij in vers 8 zegt:

Want als deze dingen bij u aanwezig zijn en toenemen, zullen ze u niet doelloos en onvruchtbaar laten wat de kennis van onze Heere Jezus Christus betreft.

2 PETRUS 1:8

In de kennis van Christus. Daarmee geeft hij aan dat kennen vrucht zou moeten voortbrengen. Blijkbaar bestaat de mogelijkheid dat je onvruchtbaar bent en geen vrucht draagt in je kennis, maar dat zou niet zo moeten zijn. Zowel onvruchtbaar zijn als geen vrucht dragen roept beelden uit het Oude Testament op van wat God bij Zijn volk zoekt. God plantte een wijngaard, Israël. Hij wilde vrucht.

In Jesaja wordt bijvoorbeeld de vrucht van de schoot gegeven als een voorbeeld van het soort dingen waar God naar zoekt. Het is beeldspraak in Jesaja, maar de gedachte is dat de gemeente als het ware uit de schoot van Sion wordt geboren. Maar de gedachte is: in het Oude Testament bestaat vrucht uit gewassen of uit kinderen. Toen God Adam en Eva maakte, zei Hij:

Zorg dat je vrucht draagt.

Hij bedoelt: krijg kinderen.

En God zegende hen en God zei tegen hen: Wees vruchtbaar, word talrijk, vervul de aarde en onderwerp haar, en heers over de vissen van de zee, over de vogels in de lucht en over al de dieren die over de aarde kruipen!

GENESIS 1:28

Een schoot die geen kinderen voortbrengt, is onvruchtbaar. Die is dor. Hij gebruikt de beelden 'dor' en 'onvruchtbaar'. Je wilt niet dor of onvruchtbaar zijn in de kennis van God.

De spreker bespreekt de woorden 'barren' en 'unfruitful' uit zijn Engelse Bijbelvertaling. De HSV heeft in 2 Petrus 1:8 'doelloos en onvruchtbaar'.

14

God persoonlijk kennen en Zijn beeld dragen

Met de kennis van God bedoelt hij natuurlijk niet alleen maar theologisch begrip van de juiste leer. De duivel heeft heel wat goede leer. Hij kent de waarheid. Maar hij heeft niet het leven van God, de vrucht waar God naar zoekt. Ware dingen weten is niet hetzelfde als God kennen. Dingen over God weten is niet hetzelfde als God kennen. De Bijbel kennen is niet hetzelfde als God kennen. Er zijn mensen over wie je alles te weten zou kunnen komen door hun biografieën te lezen, zonder hen ooit te hebben ontmoet of met hen te hebben gecommuniceerd. Je kent hen niet. Je weet alleen dingen over hen. En je hebt misschien het gevoel dat je hen kent.

Er zijn heel wat mensen die, wanneer ik hen ontmoet, zeggen: 'Ik heb het gevoel dat ik je ken. Ik luister al jaren naar je radioprogramma. Ik heb je nooit ontmoet, maar ik heb je zo veel horen praten dat ik het gevoel heb dat ik je ken.' Nou, eigenlijk weet je alleen dingen over mij. We hebben elkaar nooit ontmoet. We kennen elkaar niet persoonlijk. Maar ik kan me voorstellen hoe dat voelt. Er zijn mensen die zo beroemd zijn, of over wie ik genoeg biografieën heb gelezen, dat ik het gevoel heb dat ik hen ken. Maar ze zijn al dood sinds voordat ik geboren werd, dus ik ken hen niet.

Je kunt alles over God weten. Je kunt de hele Bijbel lezen en weten wat erin staat en God toch niet persoonlijk kennen. Deze intieme kennis, deze persoonlijke kennis, is wat vrucht voortbrengt.

Misschien heb je het bij het lezen van het Oude Testament soms verwarrend gevonden dat de seksuele relatie 'kennen' wordt genoemd.

In de hierna besproken teksten, Genesis 4:1 en Lukas 1:34, gebruikt de spreker de Engelse woorden 'knew' en 'know' (kennen). De Nederlandse citaten geven dit weer als 'gemeenschap hebben'.

Zoals wanneer er staat:

En Adam had gemeenschap met Eva, zijn vrouw, en zij werd zwanger en baarde Kaïn, en zei: Ik heb een man van de HEERE gekregen!

GENESIS 4:1

Of zelfs in het Nieuwe Testament, wanneer de engel zegt dat Maria een kind zal krijgen. Dan zegt ze:

Maria zei tegen de engel: Hoe zal dat mogelijk zijn, aangezien ik geen gemeenschap heb met een man?

LUKAS 1:34

Het is duidelijk dat ‘kennen’, dat op die plaatsen het gewone Hebreeuwse en Griekse woord voor kennen is, wordt gebruikt als een verzachtende uitdrukking voor het hebben van seksuele omgang. Waarom is dat? Omdat de relatie tussen een man en zijn vrouw in een seksuele context heel intiem is. Het is een intiem kennen. Het is een samengaan van levens op een manier die je niet op dezelfde manier bereikt door alleen maar een gesprek te voeren.

Je kunt veel over iemand te weten komen door een gesprek met die persoon te voeren. Maar het samengaan tot één vlees in een huwelijk is uniek. Het is een band. Het is een intimiteit die God niet alleen heeft bedoeld voor het genot van de daad zelf, maar ook om vrucht voort te brengen. God heeft Adam en Eva in biologisch opzicht seksueel op elkaar afgestemd, zodat ze huwelijksgemeenschap zouden hebben en wat zouden doen?

Dat soort kennen, wanneer een man en een vrouw dat soort gemeenschap hebben, biedt de mogelijkheid dat de natuur van de man wordt voortgeplant in zijn partner. Christus is de Echtgenoot; wij zijn de bruid. De gemeente is als geheel de bruid.

De gedachte is dat Christus wil dat wij vrucht voortbrengen door de kennis van Hem. Deze intieme kennis van Hem maakt het daadwerkelijk mogelijk dat er vrucht wordt voortgebracht die Zijn eigen natuur heeft, een voortplanting van Hemzelf. Dat is wat

Adam deed toen Adam zijn vrouw kende in Genesis 5. Er staat:

en verwekte een zoon naar zijn gelijkenis, naar zijn beeld;

GENESIS 5:3

Adams beeld en gelijkenis. Zijn eigen natuur werd voortgeplant in een kind. En dat is wat God heeft ingesteld als een model voor wat Hij in ons wil. Hij wil dat wij Hem zo intiem kennen dat er eenheid ontstaat tussen Hem en ons, en dat Zijn karakter wordt voortgebracht, als het ware een voortplanting van Hemzelf in ons.

15

Aan het geloof deugd en kennis toevoegen

Deze gedachten lijken misschien een beetje mystiek, maar ze gaan zeker niet verder dan wat de taal van de Bijbel zelf rechtvaardigt. En dus zegt Petrus: je kent God intiem. Zijn natuur is je gegeven. Het is de bedoeling dat je vrucht voor Hem voortbrengt. En hij zegt dat je dat doet door ervoor te zorgen dat je blijft groeien. Je hebt geloof. Dat is een gegeven. Dat is wat je tot een christen maakt. Je hebt geloof. Maar je moet aan dat geloof iets toevoegen. Het is niet genoeg om alleen maar te geloven. Je moet groeien en meer dimensies aan je leven toevoegen. Niet alleen dat je nu in Jezus gelooft, maar dat je nu ook alle deugden toevoegt die in een karakter wenselijk zijn, deugd zoals God die had.

Hij zegt:

Voeg aan je geloof deugd toe.

Datzelfde woord werd in vers 3 gebruikt voor God, Die heerlijkheid en deugd heeft. Het is het karakter van God.

En aan de deugd kennis.

Dat wil zeggen: ook al ken je God, je moet toenemen in kennis. Hier is het niet epignosko. Hier is het gewoon ginosko. De reden is dat dit geen volledige kennis is. Dit is een toenemende kennis. Je moet meer kennis toevoegen. Als je al epignosko hebt,

valt er niets meer toe te voegen. Onze epignosko is onze intieme ervaringskennis van God. Deze kennis is eigenlijk meer informatie. We moeten groeien in ons begrip van de feiten en van wat voor God Hij is, enzovoort. Dit zou volgens mij een toename in theologisch inzicht zijn.

Dat voegen we toe aan de deugd die we al in ons leven hebben. Maar deugd komt eerst, vóór theologisch inzicht. Die heeft een hogere prioriteit. Een rechtvaardig leven en een goed karakter hebben is belangrijker dan grondig theologisch geschoold zijn. Maar er is niets mis mee om dat er ook aan toe te voegen. Als je eenmaal de deugd hebt, voeg er dan meer kennis aan toe.

16

Zelfbeheersing door de Geest en discipline

En wat voeg je verder aan de kennis toe? Zelfbeheersing. Dat is een vrucht van de Geest. Het is vrucht. Hij zoekt hier naar vrucht. Voeg zelfbeheersing toe. Hoe doe je dat? Al deze dingen die je toevoegt, kun je niet zelf tot stand brengen. Zelfbeheersing is een vrucht van de Geest. Liefde, die bovenaan deze reeks staat, is een vrucht van de Geest. Volharding is een vrucht van de Geest. Dit zijn vruchten die de Geest moet voortbrengen. Hoe voeg je ze dan toe? Er wordt kennelijk van uitgegaan dat jij en de Heilige Geest met elkaar samenwerken. Je wandelt in de Geest. Hij stelt je ertoe in staat, en jij zet de stappen. Jij wandelt, dus er is sprake van een soort samenwerking. Wij doen wat we behoren te doen, werken samen met de Heilige Geest, geven ons over aan de Heilige Geest, vertrouwen op de Heilige Geest, en Hij doet wat Hij doet. Maar we mogen er geen genoegen mee nemen als we deze vruchten niet zien groeien. We moeten vooruitgang boeken in de strijd daarmee.

Hoe zou je zelfbeheersing ontwikkelen? Natuurlijk moet de Heilige Geest die in je karakter voortbrengen. Maar je kunt wel dingen doen. Je kunt jezelf in je leven discipline opleggen om zelfbeheersing te ontwikkelen. Je kunt niet gewoon achteroverleunen en zeggen: 'Ik kan deze gewoonte van vraatzucht niet overwinnen, of ik kan deze drinkgewoonte niet overwinnen, of deze rookgewoonte, of iets anders. Dit probleem met boosheid, waarbij ik uit mijn vel spring zodra ik ook maar een beetje geprikkeld word. Ik heb zelfbeheersing nodig.'

Dat betekent dat ik God nodig heb om in mij te werken wat goed is, maar dat ik dit zelf ook moet bestrijden. We bevinden ons in een geestelijke strijd. Ik moet deze dingen afzweren. Ik moet mezelf discipline opleggen voor zover God mij daartoe het vermogen geeft. Terwijl ik doe wat een christen geboden wordt te doen, en de Heilige Geest doet wat Hij belooft te doen, komen deze eigenschappen uiteindelijk tot ontwikkeling in mijn leven. Zo word ik geduldiger, krijg ik meer zelfbeheersing en word ik deugdzamer.

17

Groeien naar liefde als hoogste deugd

Voeg aan de zelfbeheersing volharding toe, en aan de volharding godsvrucht.

Godsvrucht betekent trouwens zoiets als gerichtheid op God, een vroomheid: gewoon meer op God gericht zijn, God meer in het middelpunt van je gedachten hebben.

En aan de godsvrucht broederliefde, en daaraan liefde.

Je zou denken dat broederlijke genegenheid en liefde vrijwel hetzelfde zijn. Maar liefde is agape. Die gaat verder dan alleen broederlijke genegenheid. Je behandelt je familie met respect als je vader erbij is, en onze Vader is erbij. Omdat Hij erbij is, behandel je je medechristenen consequent zoals je Vader wil dat je je broeders behandelt, Zijn andere kinderen.

Maar agape is duidelijk het toppunt van de deugden. Het betekent dat je werkelijk op Christus gaat lijken. Het is het grote gebod. Jezus zei:

Een nieuw gebod geef Ik u, namelijk dat u elkaar liefhebt; zoals Ik u liefgehad heb, moet u ook elkaar liefhebben.

JOHANNES 13:34

Dat is agape.

De werkelijke maatstaf voor je geestelijke volwassenheid is niet hoeveel theologische kennis je hebt opgedaan, maar hoeveel je consequent liefhebt op de manier waarop Jezus dat deed. En dat zou zo ongeveer onvoorwaardelijk zijn. Je hebt je vijanden lief. Je zou zelfs voor hen sterven. Dat is wat Jezus deed.

Als je dat punt bereikt, ben je zo ongeveer waar God wil dat je bent. Als je dat punt nog niet hebt bereikt, blijf je daaraan toevoegen. Je blijft dat ontwikkelen. Je blijft daarnaar streven. Voeg deze dingen toe. Word nooit zomaar zelfgenoegzaam en zeg niet: 'Ik denk dat ik nu net zo goed ben als de meeste christenen. Dit is goed genoeg.' Het is niet goed genoeg. Het kan zijn dat God je voor dit moment goed genoeg vindt, maar Hij wil dat je doorgaat.

Net als een klein kind dat zijn eerste stapjes zet. Dat is goed genoeg. Het is eigenlijk veel beter dan wat het deed voordat het die stapjes zette. Maar het is nog niet echt zo goed als je wilt dat het wordt. Je wilt dat het kan rennen en springen en spelen zoals andere kinderen. Het is niet goed genoeg als het zo blijft. God aanvaardt ons waar we zijn, maar Hij wil dat we naar volwassenheid blijven streven en deze dingen toevoegen.

18

Vruchtbare groei en geestelijke kortzichtigheid

Hij zegt in vers 8:

Want als jullie deze eigenschappen hebben en ze steeds sterker worden, zal jullie kennis van onze Heer Jezus Christus ook echt iets opleveren en vrucht dragen.

Je zou dit eens kunnen vergelijken met Kolossenzen hoofdstuk 1. Paulus zegt iets wat hier sterk op lijkt in Kolossenzen 1, vers 9 en 10. Er staat:

Daarom houden ook wij niet op, vanaf de dag dat wij het gehoord hebben, voor u te bidden en te smeken dat u vervuld mag worden met de kennis van Zijn wil, in alle wijsheid en geestelijk inzicht, zodat u wandelt op een wijze de Heere waardig, Hem in alles behaagt, in elk goed werk vrucht draagt en groeit in de kennis van God,

KOLOSSENZEN 1:9-10

Dat je vervuld mag worden met de kennis van God, en dat dit je vruchtbaar mag maken in ieder goed werk. Dat wil zeggen dat je gedrag zo is dat het God behaagt. Dat is de vruchtbaarheid waar Hij naar zoekt. En Petrus zegt: als je deze dingen blijft toevoegen, dan is dit vruchtbaarheid. Dit is vruchtbaar zijn.

Nu vers 9, zegt hij. Dit is weer 2 Petrus 1:9.

Immers, bij wie deze dingen niet aanwezig zijn, die is blind en kortzichtig, omdat hij de reiniging van zijn vroegere zonden vergeten is.

2 PETRUS 1:9

Ik denk dat hij de persoon bedoelt die op deze gebieden geen vooruitgang blijft boeken. Dat deze dingen ontbreken, kan betekenen dat de inzet ontbreekt om vooruit te blijven gaan. Die persoon die denkt dat hij al goed genoeg is. Die persoon die er niet naar streeft om meer op Christus te gaan lijken dan hij al doet. Zo iemand is vergeten waar zijn leven als christen eigenlijk om draait. Hij is vergeten dat God hem met een reden van zijn zonden heeft gereinigd: zodat hij heilig wordt, zodat hij op Hem gaat lijken. Hij is min of meer vergeten waar het allemaal om draait. En hij is ook kortzichtig. Hij kijkt niet vooruit, want als je geen vooruitgang boekt, zul je vrijwel zeker terrein verliezen. Het leven is niet statisch. Het leven is dynamisch. En als je niet doorzet, word je teruggetrokken. Het is alsof je in een rivier staat die snel stroomt in de richting

die je niet op wilt. Zo is de cultuur. Zo is de wereld. Je staat erin en hij duwt je achteruit. Je moet vastberaden zijn om vooruit te komen, anders zorgt hij ervoor dat je achteruitgaat. Dus iemand die deze dingen niet toevoegt, iemand bij wie deze dingen ontbreken, is kortzichtig. Hij staat niet echt stil bij hoe de zaken ervoor staan, wat hij ooit blijkbaar wel wist. Hij is het vergeten.

19

Je roeping en verkiezing vastmaken

Vers 10:

Daarom, broeders, beijver u des te meer om uw roeping en verkiezing vast te maken; want als u dat doet, zult u nooit meer struikelen.

2 PETRUS 1:10

Deze dingen zijn al die dingen die je moet toevoegen. Dus hij gaat hier nog steeds met dezelfde gedachte verder. Blijf deze dingen toevoegen. Als je dat doet, zul je niet struikelen. En door deze dingen te doen, door op deze wegen verder te gaan, zul je je roeping en je uitverkiezing vastmaken.

Wat betekent het om je uitverkiezing vast te maken? Nogmaals, de calvinistische gedachte is dat mensen onvoorwaardelijk uitverkoren zijn. En de enige manier waarop je zou weten of je een van de uitverkorenen bent, is als je volhardt. Blijf dus volharden, zodat je kunt bewijzen en zeker kunt weten dat je een van de uitverkorenen bent. Maar het punt is: als dat bewijst dat iemand uitverkoren is, als God bepaalde mensen heeft uitverkoren en het bewijs daarvan is dat ze volharden, dan zul je volharden als je een van de uitverkorenen bent. Je hoeft het niet te bewijzen. Het zal gebeuren omdat je het zult doen, want dat is wat uitverkoren zijn tot gevolg heeft.

Maar ik denk dat het Engelse woord 'sure' hier begrepen moet worden als 'secure', in de zin van vast of veilig, en niet als 'certain', in de zin van zeker weten. Als je zegt: 'Ik ben ergens niet zeker van', betekent dat: 'Ik weet het niet zeker. Misschien is het niet zoals ik denk dat het is.' En wanneer hij zei:

Maak je verkiezing vast,

bedoelt hij niet dat je je ervan moet vergewissen dat je uitverkoren bent, dat je door deze dingen te doen op de een of andere manier voor jezelf afdoende bewijst dat je uitverkoren bent. Het Griekse woord betekent veeleer vast of veilig. Het vastmaken. Veiligstellen dat je een plaats onder de uitverkorenen hebt. Dat is de gemeente, het lichaam van Christus.

Stel je positie veilig in plaats van af te drijven, in plaats van achteruit te gaan. Stel je positie veilig door deze dingen aan je leven toe te voegen, want deze dingen zullen betekenen dat je niet afvalt als je ze toevoegt. De suggestie is dat je zou kunnen afvallen als je ze niet toevoegt. Je wilt niet afvallen. Stel je positie onder de uitverkorenen veilig, want anders bestaat de mogelijkheid dat je struikelt, en dat wil je niet. Struikelen betekent vallen.

20

De toegang tot het eeuwige Koninkrijk

Vers 11:

‘Zo’ betekent: op deze manier, door deze dingen toe te voegen enzovoort, door te groeien en door vooruitgang te boeken in je geestelijke leven.

De Bijbel leert dat we het Koninkrijk van God binnengaan wanneer we wedergeboren worden. Dat zei Paulus in Kolossenzen 1:13. Hij zegt:

Hij heeft ons getrokken uit de macht van de duisternis en overgezet in het Koninkrijk van de Zoon van Zijn liefde.

KOLOSSENZEN 1:13

Dus we zijn door bekering het Koninkrijk binnengegaan. Maar hij spreekt over een toekomstige toegang tot het eeuwige Koninkrijk.

Het is niet nodig dat elke Bijbelschrijver altijd op dezelfde manier over het Koninkrijk spreekt. Er is een toekomstig aspect, wanneer Jezus terugkomt en Zijn Koninkrijk zich over alles uitstrekt. Het eeuwige Koninkrijk lijkt iets eschatologisch te zijn waar Petrus naar kijkt. En als je geestelijk blijft groeien en vooruitgang blijft boeken, zal je toegang tot dat Koninkrijk overvloedig zijn.

Er zijn misschien mensen die maar net binnenkomen, die niet veel gegroeid zijn. Er zijn misschien mensen die het Koninkrijk binnenkomen, maar ze stappen bepaald niet met ferme tred naar binnen. Misschien kruipen ze maar net naar binnen, omdat ze niet echt een goede strijd hebben gestreden. Ze hebben geestelijk niet echt vooruitgang geboekt. Maar Petrus houdt hier het beeld voor dat je een overvloedige toegang hebt, dat de poort wijd voor je wordt opengegoid, dat je daar duidelijk thuishoort. En dat maak je vast. Je stelt je toegang tot dat Koninkrijk veilig door te blijven groeien in de Heere.

Natuurlijk roept dat de vraag op: als iemand niet groeit in de Heere, verliest hij dan zijn behoud? Maar de waarheid is: als hij niet groeit in de Heere, waarom denkt hij dan dat hij leeft? Waarom denkt hij dat hij überhaupt behoud heeft? Als iemand leven heeft, is dat iets wat groeit. Dingen die niet groeien, zijn dingen zoals stenen. Die leven niet. Dus je bewijst jezelf en je stelt je positie als een van de uitverkorenen veilig door te blijven groeien en vooruitgang te boeken in je geestelijke leven.

21

Petrus wil ook na zijn dood blijven herinneren

En hij zegt in vers 12:

Daarom zal ik niet nalaten u altijd aan deze dingen te herinneren, hoewel u ze weet en in de waarheid, die bij u is, versterkt bent. En ik acht het juist, zolang ik in deze tent ben, u op te wekken door de herinnering hieraan,

2 PETRUS 1:12-13

Dat is een term die Paulus ook gebruikte om over het huidige lichaam te spreken. In 1 of 2 Korinthe 5 zei Paulus:

Want ook wij, die in deze tent zijn, zuchten terwijl we het zwaar te verduren hebben; wij willen immers niet ontkleed, maar overkleed worden, zodat het sterfelijke door het leven wordt verslonden.

2 KORINTHE 5:4

Verwijzing gecontroleerd: de spreker noemde 2 Korinthe 5, maar de bewoording is 2 Korinthe 5:4 (zelfde hoofdstuk, ander vers).

Hij bedoelt dus: in dit lichaam.

Hij zegt:

En ik acht het juist, zolang ik in deze tent ben, u op te wekken door de herinnering hieraan, omdat ik weet dat het afbreken van mijn tent nu snel zal plaatsvinden, zoals onze Heere Jezus Christus mij ook duidelijk heeft gemaakt.

2 PETRUS 1:13-14

Dat betekent: ik ga sterven.

Maar ik zal mij ook voortdurend beijveren dat u na mijn heengaan deze dingen in gedachten blijft houden.

2 PETRUS 1:15

Deze verzen zeggen dus: 'De dingen die ik jullie vertel, zijn dingen waarin jullie al vaststaan. Jullie weten dat die waar zijn. Dit is geen nieuws voor jullie.' Hij zegt:

Ik zal jullie hier altijd aan blijven herinneren, ook al weten jullie het al. En jullie staan stevig in de waarheid die jullie nu kennen.

Deze waarheid waar ik het over heb, is iets wat jullie kennen en waarin jullie vaststaan. Maar blijkbaar kun je zelfs dan nog terrein verliezen.

En hij zegt: ‘Ik ben nog maar een korte tijd in dit lichaam. De Heere heeft me laten zien dat ik niet veel langer zal leven. Daarom schrijf ik jullie deze brief over dingen die jullie al weten.’ In vers 15 zegt hij waarom hij dit doet:

‘Bovendien zal ik ervoor zorgen dat jullie hier ook na mijn dood steeds aan herinnerd kunnen worden.’

Dus ook al is dit geen nieuws, heb geduld met me terwijl ik dingen zeg die jullie al weten, want ik zal hier niet altijd zijn om het te zeggen. Maar ik wil het op schrift stellen, want zo zal mijn brief mij overleven wanneer ik er niet meer ben. En deze aansporingen zullen jullie blijven beïnvloeden en invloed blijven hebben op de gemeente.

Wat hij dus zegt, is: ‘Ik doe niet alsof jullie deze dingen niet weten. Ik doe niet alsof jullie onwetend zijn. Maar ik wil er gewoon voor zorgen dat toekomstige generaties christenen niet onwetend zijn nadat ik er niet meer ben.’ En daarom stelt hij het hier op schrift.

Dit is een natuurlijk overgangspunt, en we zullen terugkomen op vers 16.

Om verder te lezen

Alle bijbelteksten die in deze lezing aan bod komen, in de volgorde waarin ze gebruikt zijn.

- 2 Petrus 1:1-4
- 2 Petrus 3:1
- 1 Petrus 1:1
- 2 Petrus 1:1
- Romeinen 12:3
- Filippenzen 1:29
- Romeinen 10:17
- Titus 2:13

- 2 Petrus 1:2
- 1 Petrus 1:2
- 2 Petrus 3:18
- Hebrëeën 4:16
- 2 Korinthe 12:7-8
- 2 Korinthe 12:9
- 2 Korinthe 9:8
- 1 Korinthe 15:10
- 1 Korinthe 3:10
- Jesaja 9:5
- Johannes 14:28
- Johannes 14:7
- Johannes 14:11
- Spreuken 3:5
- 2 Petrus 1:3
- Handelingen 1:8
- Lukas 24:49
- 2 Petrus 1:5-6
- 2 Petrus 1:4
- Johannes 3:16
- 1 Johannes 2:6
- Mattheüs 14:28
- Filippenzen 4:7
- 1 Korinthe 15:53
- 2 Petrus 1:5-11
- 1 Petrus 2:2
- 2 Petrus 1:8
- Genesis 1:28
- Genesis 4:1
- Lukas 1:34
- Genesis 5:3
- Johannes 13:34
- Kolossenzen 1:9-10
- 2 Petrus 1:9

- 2 Petrus 1:10
- Kolossenzen 1:13
- 2 Petrus 1:12-13
- 2 Korinthe 5:4
- 2 Petrus 1:13-14
- 2 Petrus 1:15

Lezing © Steve Gregg / The Narrow Path. Nederlandse vertaling © 2026 Vers voor Vers. De bijbeltekst in deze uitgave is ontleend aan de Bijbel in de Herziene Statenvertaling, © 2010/2016 Stichting HSV.